

*** נוסע עובר בגשם (אסתר, צרפת) - סרט מתח מקצועי מאד, עם ביי מוי מלוטש ומישחק מתאים של צ'ארלס ברונסון.

*** הפרחה (בן-יהודה, ארצות הברית) - נער מתבגר על גדות המיססיסי פי בתחילת המאה, בחברת שני עובדי חוה, בסרט חביב ואנושי עם סטיב מק'קוין ו' כושי מוכשר בשם רופרט קרוס.

*** המשושגעת מלשאי (גת, ארצות הברית) - המשוגעים מצילים את העולם מדי השטנים בדעתם, במלודרמה רדודה אבל עטרת כוכבים בני כל האומות.

*** הסוד של סנטה ויטוריה (מוג'רי, ארצות הברית) - כפר איטלקי מסתיר מליון בקבוקיין מן הכושב הגר- מני, בסרט שמעלתו העיקרית בהשתתפותם של אנה מניאני ואנטוני קהין.

*** הטובים, הרעים והקשרי הים (מת'יו, איטליה) - מערבון איטלקי אלים מאד, עם השלכות נוספות על המת המפיהות כאשר הן, אוהבת-הבצע האמרי קאית. מישחק מעולה של ג'יאן מריה ולונ- טה.

*** ג'ון ומרי (פאר, ארצות הברית) - אהבה מודרנית, המתחילה במיטה והי נמשכת בפיקולקים ובגישושים של היכרות ראשונה. דאסטין הופמן ומיאה פארו משכ- נעים בתפקידים הראשיים.

*** אנטוניוני - זאכריסקי (צ'פן, ארצות הברית) - אלימות, נוער ועסקים באמריקה, בעיניו של אנטוניוני, מרהיב עין ופסימי.

*** שתי נשים (פריז, איטליה) - סירפוריו האחרונים של הניאוריאליזם, בי סרט של דה-סיקה, על אם ובתה המסתתרות ללא הצלחה מפני המחלמה. עם סופיה לורן.

ירושלים

*** פריחה ושלכת (הבריה, אנגליה) - מלודרמה תיממה על אב מחמיר, המת- גיש עם צאצאיו שהגיעו לגיל הבגרות. גיימס מייסון מצטיין בתפקיד הראשי.

*** מטריות שרבורג (סמדר, צר- פת) - שילוב מושלם של מוסיקה, תמונה ועלילה, מצולם ומבוצע היטב. הבמאי: ז'אק דמי. המלחין: מישל גראנור.

חיפה

*** סטיריקון (אורה, איטליה) - רומא העתיקה כפי שהיא משתקפת ב- דמיונו הפרוע של פליני. חובה לחובבי- קולנוע.

ניצוצות

טוב להיות אנטיפטי על הבד

מישל פיקולי, שוכה לאחרונה בתפקיד דים חשובים בקולנוע, מתחיל לחוש על בשרו את פירות הפירסומה. אנשים רבים עוצרים אותו ברחוב ואומרים לו: "ממש מפתיע כמה שאתה נחמד בחיים, ואילו ביי סרטים..." מצד אחד נמאס כבר לפיקולי לשמור את הדבר, מצד שני הוא חושש ש- יגיב בתריפות, סן יתחילו לומר עליו ש- אינו נחמד גם בחיים הפרטיים.

הקולנוע לעזרת מדינאים

הטלוויזיה הצרפתית נוהגת להפגיש מדי פעם, סנים אל פנים, אנשי ציבור ידועים ולהניח להם להתחכך בפני הקהל. בין הי מתחככים היו גם ז'יאקארד ד'אסטן, שר- האוצר הנוכחי, וז'אן-ז'אק סרבן-שרייבר, עורך השבועון הנפץ ל'אקספרס'. שפרש מן העיתונות כדי להצטרף לחיים הפוליטיים. מה שלא נאמר בשעת ההיכוח הטלוויזיו- ני ביניהם, הייתה העובדה שלכל אחד מהם היה יועץ: ד'אסטן נעזר בפרנסואה (אמרי- קה המורה) רייכנברג ואילו שרייבר גייס את פרנסואה (שנ'קת גנובות) טריפה. אכן, צודקים אלה שטוענים כי הפוליטי- קה קרובה לבידור.

הנפח והקולנוע

לאחרונה נודע על שתופות בלתי-צפויות בין שני אנשים. אחד מהם הוא איל ההון היחיני אונאסיס. השני, שחקן הקולנוע רוק האוסון, השניים שיתפו פעולה בעיסקת נפט ויזנית, שמבטיחה רחמים גדולים.

מרגלים בלי ראש

מכתב מהקרמלין (תל-אביב, ארצות-הברית) - הוא מכתב אמריקאי המגיע בשגחה למוס- קווה, שירותי-הביון של שני הצדדים מתאמצים להניח עליו את ידיהם. וזאת אומרת: עלילת ריגול, מה בדיוק נעשה על הבד, לא תמיד ברור, וזאת משום שמתוך ספר מורכב ומסובך במקור, נותרו כאן פרקים נבחרים, ללא חוליות המקשרות ביניהם. התוצאה היא סידרה של מעמדים אופייניים לסרטי-ריגול: תירגול מרגי לים לפני יציאתם לפעולה, סחיטת שיתוף-פעולה של די- לומט זר על-ידי איום על משפחה, מעשיר-צח אכזריים, צנינה לסבית, וסחר בסמים כתבליניים נוספים, וסיפור מסמרי-שיער על קומיסאר סובייטי המוציא להורג כפר שלם, כדי לגלות שלושה סוכנים זרים המסתתרים בתוכו. מיזמן לזמן נשמעת אמירת-כנף מפוצצת של אשף-ריגול (אחד מהם ממתין בסרט עשירים ענה כדי לנקום את נקמתו הפרטית) ושללחים חיצילע לעבר המחשבים שאי- נם מסוגלים להתמודד בבני-התמותה בשטח זה.

אם אין לבטל את הסרט לחלוטין, הרי זה משום שה- במאי ג'והן ("התנ"ך") יוסטון, הצליח לשמור על אוורית- מתח מסויימת, על אף הביבלוב שהוא משרה על הצופה,

איניל ואנדוסון מסתבכים

ובעיקר משום שיש כאן כמה שחקנים כמו אורסון וולס, ריצ'ארד בון או ביבי אנדרסון, שביטחונם העצמי הגדול כימעט ומשכנע כי ידוע להם מה נעשה על הבד.

אחותה של לידי צ'אטרלי

האחיות (הוד, תל-אביב, אי- טליה) - זהו סרט שצריך ל- ספק את טעמו של קהל מגוון ככל האפשר. מבחינה טכנית העריכה, וכמה זוויות-צילום, עושות רושם של אבאנארד נועז. הסיפור על שתי אחיות, שאחת מהן נשואה לגבר אימי פוטנט, מתעסקת עם הגנן, ומעוררת את קינאת השנייה, אשר ניהלה איתה עד לחתונתה יחסים לסביים, עשוי לעורר גם את סקרנותם של המתעניינים בסטיות מיניות וגם של הפסיכיאטרים החובבים. ואילו המשתלה בה מת- עסק הבעל, בזמנו החופשי, יכולה לסמל תחליף לאהבתו שאינה באה על סיפוקה, אהבה מחניקה למדי, מאחר והחום במשתלה גבוה מנשוא.

אולם מה שיעניין את החלק הגדול ביותר של הקהל, הוא המינספר הרב של ההתערטלויות שמעניקות שתי הכוכבות של הסרט, נטלי דלון וסוזן שטראסברג, כשחן סתם מתפסות, או במיקרה של סוזן, כשהיא מנסה לעורר את יצר בעלה, ולהכניח בכך לאחות, המשקיפה בנעשה דרך חלון פתוח, שנישואיה מאושרים, ומאחר יותר, כאשר היא באה על סיפוקה בזרועות הגנן, לאחר שאדגה לכך שאחותה תראה בדיוק לאן מועדות פניה. אומנם, מאחורי כל התרגילים האירוטיים וחקולנועיים

שטראסברג עם הגנן: האחות מציצה

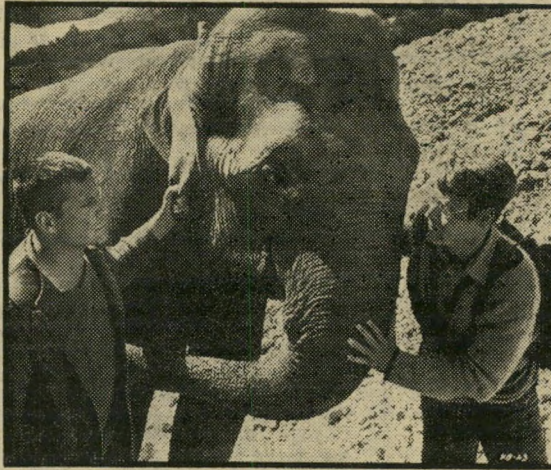
הללו, לא מסתתרת אף מחשבה עמוקה אחת, ובוודאי שאף לא מחשבה מקורית. אולם כל עוד הסרט מצולם יפה, ולכוכבות המעורטלות יש צורה אסתטית, הרי הוא משיג את מטרתו: מכסימום סנסציה במינימום של זמן.

הפיל נגד הנאצים

חניבעל ברוקס (אוריון, תל- אביב, אנגליה) - סרט-מלחמה, שהעיקר בו אינה המלחמה, אלא הידידות הקושרת אדם לפילה. גיבור הסרט הוא חייל בריטי, שאינו מצטער כלל כאשר הוא נלכד בשבי הגרמני, ומודיעים לו שעבורו "המלחמה הגיעה לקיצה". תפקידו בשבי הוא לטפל בפילה בגן-החיות של מינכן, אלא שבכורה הנסיבות הוא מוצא את עצמו נמלט אל האלפים הנגבול השווייצרי. הבמאי מייקל ("לער- לם לא אשכח את... מה שמו") וינר ניצל היטב את הצד הגרוטסקי שבסיפור, וטייל להנאתו עם ברוקס (אוליבר ריד) והפילה על הנופים ההרריים של האלפים, והעניק לכל הסיפור אווירה של אגדת-ילדים, הרחוקה מימי המלחמה, בהם מתרחשת העלילה.

אפילו הנבלים, ויש כמובן גם כאלה, נראים כנבלים של קופסת שוקולד, עושים תנועות מאיימות, ותו לא. קצת מלחמה והרבה חומר תורם לסרט מייקל ("בוני וקלייד") פולארד, בדמות חייל אמריקאי צנום, שנמלט אף הוא מן השבי, המארגן קבוצת מחתרת בתוך גרמניה, בגלל האתגר הספורטיבי שבעניין ומתוך תקווה שהעיתוי- נים בבית סיפרו את מעלליו על כל פרטיהם.

אאידה, ריד ולונר בורחים

הפילה אאידה משתפת-פעולה במסירות רבה, ריד ופרי- לארד משעשעים, הצילומים נעימים מאוד לעין, ובסך-הכל, זהו סרט חביב ובלתי מחייב. דרך אגב, לפני שנים עשה פרי- ננדל מיבצע דומה. לא עם פילה - עם פרה.

קשר לגרושי מהאשתו הראשונה. הסרט הי- חדש אותו הוא מפקי בכיכוב אשתו, סו- פיה לורן, יהיה אשתו של הכומר ויספר על כומר קאתולי שפורש מן הכנסייה בגלל אהבתו לומרת פיזמונים. את הכומר מגלם מרצילו מסטרויאני. ההאתיקן טרם הגיב.

ביותר בעיר, רבים סיכויו להיות העשיר שבהם. נקמתו של פונמי קרלו פונטי החליט כנראה לנקום ב- ואתיקן, שעשה לו כל-כך הרבה צרות ב-

המבינים בדבר טוענים שזו אינה יכולה להיות עיסקה מוצלחת כלל. אונאסיס אינו נוהג להפסיד כסף, ואילו האוסון, שטוען שהרהיח את כספו "בזיעת כפיו", ידוע כאיש זהיר מאוד בכל אחת מהשקעותיו. בהוליי- בוד אומרים שאם לא יהיה השחקן הטוב